

Nagihan Ünüvar

Markam Sen Marka ve Pazarlama
Yönetim Danışmanlığı
Kurucusu & Genel Koordinatörü

**Son yıllarda
hızla gelişen
yapay zeka,
2025 yılı
itibarıyla
Generative AI
teknolojilerinin
metin, görüntü,
ses ve hatta
video içeriği
üretebilme
kapasitesiyle
her
zamankinden
daha fazla
dikkat çekiyor.**

Yapay Zeka: İş Gücü İçin Yok Oluş mu, Dönüşüm mü?

Büyük dil modellerine dayalı bu sistemler, yaratıcı içerik geliştirme, ürün tasarımı ve müşteri etkileşimleri gibi pek çok alanda verimliliği artırıyor. Öte yandan, AI Agents olarak adlandırılan otonom yazılımlar da karar alma, planlama ve öğrenme yeteneklerini birleştirerek, insan müdahalesine daha az ihtiyaç duyan uygulamalar sunuyor. Bu sayede, iş süreçleri hız kazanıyor ve yeni fırsat pencereleri açılıyor.

Otomasyondan, müşteri hizmetlerine ve üretim hattına kadar farklı alanlarda AI tabanlı uygulamaların yaygınlaştığı bu dönem, iş gücü açısından iki zıt senaryoyu gündeme taşıyor: Bir yanda “insan emeğinin tamamen yok olacağı” korkusu, diğer yanda ise “yenilikçi mesleklerin ve fırsatların doğacağı” umudu. Peki gerçek nereye daha yakın duruyor?

Yapay zeka (AI) rutin ve tekrarlayan görevleri üstlenebilme potansiyeline sahiptir. Bu da birçok meslek dalında insan faktörünü ikinci plana itme riskini beraberinde getiriyor. Özellikle veri girişi ve çağrı merkezlerindeki temel müşteri temsilciliği görevleri, otomasyonla birlikte kısa vadede dönüşebilecek alanlardan bazıları. Muhasebe gibi tekrarlı süreçlerle ilerleyen mesleklerin de yapay zeka destekli yazılımlardan ciddi biçimde etkilenmesi bekleniyor. Bu örnekler, “yok oluş” senaryosunun tamamen uzak bir ihtimal olmadığına işaret ediyor.

Yapay zeka, sadece bazı iş kollarını “ortadan kaldırmakla” kalmıyor; aynı zamanda “yeni-den inşa ederek” farklı kapılar da açıyor. Veri bilimi, yapay zeka modelleme, robotik süreç yönetimi ve siber güvenlik gibi alanlar, giderek daha çok talep gören mesleklerin başında geliyor. Örneğin, finans sektöründeki veri

bilimciler, risk analizi için yapay zeka sistemleri tasarlayarak daha hızlı ve doğru karar alınmasını sağlıyor.

Ancak, yapay zeka teknolojilerinin hızlı ilerleyişine ayak uyduramayan çalışanların, mevcut becerileriyle rekabet gücünü koruyamaması mümkün. İşte tam bu noktada, “yaşam boyu öğrenme” kültürünün önemi ortaya çıkıyor. Gerek bireylerin kendi inisiyatifiyle gerekse kurumların sağladığı eğitim programlarıyla kodlama, veri analizi veya yapay zeka araçlarını kullanma konusunda yeni yetkinlikler kazanmak giderek kritik hale geliyor. Aynı zamanda, yaratıcılık gibi insana özgü yönler de, yapay zekanın henüz ikame edemeyeceği değerler arasında sayılıyor.

Yapay zeka, tekrarlı ve yorucu görevleri üstlenirken, insani dokunuş ve yaratıcı düşünme gerektiren konuların önemini artırabilir. Böylece rutin işlerden kurtulan insanlar, daha katma değerli ve stratejik alanlara yönelebilir. Öte yandan, kısa vadede işsizliğin büyümesi ve gelir eşitsizliklerinin artması gibi risklerden kaçınmak için bütüncül politikalar üretilmesi gerektiği de yadsınamaz bir gerçek. Devletin eğitim politikalarını bu doğrultuda şekillendirmesi, özel sektörün de istihdamı koruyan yenilikçi stratejiler geliştirmesi gerekiyor.

Önemli olan, bu değişime zamanında uyum sağlayarak, bireysel ve kurumsal ölçekte gerekli adımları atabilmek. Eğer geleceğin mesleklerine bugünden yatırım yapılır ve beceri gelişimi teşvik edilirse, yapay zeka “yok edici” değil, “yenileyici” bir güç olarak öne çıkabilir. Böylece “Yok Oluş mu, Dönüşüm mü?” sorusunun cevabı, toplumsal ve ekonomik yapıların ne kadar hazırlıklı olduğuna göre şekillenecektir.